

DOMINICA IN SEXAGESIMA NIEDZIELA SZESCDZIESIĄTNICY

Statio ad S. Paulum

Bóg nieustannie sieje ziarno swej prawdy i łaski. Niestety, często zasiew się marnuje. Zbliżamy się do Wielkiego Postu, w czasie którego Pan Bóg ze specjalną hojnością będzie rzucił przez swoich kapłanów ziarno swojego słowa i łaski. Dlatego dzisiaj duchowo przenosimy się do bazyliki Św. Pawła i przez jego wstawiennictwo prosimy, aby zasiew Boży w naszej duszy owocował, podobnie jak owocował w duszy Apostoła Narodów.

ANTYFONA NA WEJŚCIE

Exsúrge, quare obdórmis, Dómine?
Exsúrge, et ne repéllas in finem:
quare fáciem tuam avértis,
oblívísce ris tribulatió nem
nostram? adhæsit in terra venter
noster: exsúrge, Dómine, ádjuva
nos, et líbera nos. Deus, áuribus nostris audívimus:
patres nostri annuntiavérunt nobis. V. Glória Patri.

KOLEKTA

Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra actió ne
confídimus: concéde propítius; ut, contra advérsa
ómnia, Doctóris géntium protectió ne muniámur. Per
Dóminum.

LEKCJA

Bracia: Radzi znosicie szalonych, będąc sami rozumnymi. Bo znosicie, gdy kto was w niewolę podbija, gdy kto was objada, gdy wyzyskuje, gdy się wynosi, gdy was kto po twarzy bije. Na moją niekorzyść to mówię, jakobyśmy w tym słabi byli. Z czego jednak kto śmie się chlubić (mówię jak szalony), odważam się i ja: Hebrajczykami są, i ja. Izraelitami są, i ja. Potomstwem Abrahama są, i ja. Sługami Chrystusowymi są (jako niespełna rozumu mówię), daleko więcej ja.

W trudach bez liczby, w więzieniach zbyt często, w chłostach ponad miarę, w niebezpieczeństwach śmierci częstokroć. Od żydów otrzymałem pięć razy po czterdzieści plag bez jednej. Trzykrotnie byłem smagany różgami, raz byłem kamienowany, trzy razy przeżyłem rozbicie się okrętu, dniem i nocą byłem na głębi morskiej.

W podróżach częstych, w niebezpieczeństwach na rzekach, w niebezpieczeństwach od rozbójników, w niebezpieczeństwach od własnego narodu, w niebezpieczeństwach od pogan, w niebezpieczeństwach w mieście, w niebezpieczeństwach na pustyni, w niebezpieczeństwach na morzu, w niebezpieczeństwach wśród fałszywych braci. W pracy i mozołach, w częstym niespaniu, w głodzie i pragnieniu, w postach częstych, w zimnie i nagości. Oprócz tego, co jest ponadto, jak codzienne naleganie na mnie i staranie o wszystkie kościoły. Któż niedomaga, żebym ja nie czuł się słabym? Któż się gorszy, żebym ja nie płonął?

Jeśli można się chlubić, to ze słabości mojej chlubić się będę. Bóg; Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który błogosławiony jest na wieki, wie, że nie kłamie. W Damaszku namiestnik króla Aretasa strzegł miasta Damasceńczyków, aby mię pojmać. Ale przez okno w murze w koszu zostałem spuszczonej i tak uszedłem z rąk jego.

Jeśli chęć się wypada (choć nie jest to rzecz pożyteczna), przejdę do widzeń i objawień Pańskich. Znam człowieka w Chrystusie, który przed czterem laty (czy w ciele, nie wiem, czy poza ciałem, nie wiem: Bogu to wiadome) zachwycony był aż do trzeciego nieba. I wiem, że ten człowiek (czy w ciele, czy poza ciałem, nie wiem: Bóg to wie) zachwycony był do raju i posłyszał tajemnicze słowa, których człowiekowi mówić się nie godzi. Z takiego chlubić się będę, z siebie natomiast chlubić się nie będę, chyba tylko ze słabości moich. Gdybym nawet zechciał się chlubić, nie byłbym bezrozumnym, bo mówiłbym prawdę. Ale wstrzymuję się, aby snadź nie rozumiał kto o mnie więcej nad to, co we mnie widzi albo co ode mnie słyszy.

Abym się zaś dla wielkości objawień nie wynosił, dany mi jest bodziec ciała mego, anioł szatana, żeby mnie

Ps 43, 23-26.2

Ocknij się: Dlaczego śpisz, Panie? Przebudź się! Nie odrzucaj na zawsze! Dlaczego Twe oblicze ukrywasz? Zapominasz o nędzy i ucisku naszym? Przyłgnęliśmy łonem do ziemi. Na pomoc nam powstań, o Panie, i wyzwoł nas. Ps. Boże, słyszeliśmy na własne uszy, ojcowie nasi nam opowiedzieli. V. Chwała Ojcu.

Boże, Ty widzisz, że nie polegamy na własnych uczynkach; spraw miłościwie, aby opieka Nauczyciela Narodów broniła nas od wszelkich przeciwności. Przez Pana.

2 Kor 11,19 – 12,9

policzkował. Dlatego trzykrotnie prosiłem Pana, aby ode mnie odstąpił, ale mi rzekł: Dostyc masz łaski mojej, bo moc w słabości się doskonali. Rad tedy chlubić się będę ze słabości moich, aby moc Chrystusowa zamieszkała we mnie.

GRADUAŁ

Sciant gentes, quóniam nomen tibi Deus: tu solus Altíssimus super omnem terram, V. Deus meus, pone illos ut rotam, et sicut stípulam ante fáciem venti.

TRAKTUS

Commovísti, Dómine, terram, et conturbásti eam. V. Sana contritió nes ejus, quia mota est. V. Ut fúgiant a fácie arcus: ut liberéntur elécti tui.

EWANGELIA

Onego czasu: Gdy zgromadziła się rzesza wielka i z miast zdążyli do Niego, mówił w przypowieści: "Wyszędł siewca rozsiewać ziarna swoje. A gdy siał, jedno padło przy drodze. I zdeptane jest, a ptaki niebieskie wydziobały je. A drugie padło na grunt skalisty, a wszedłszy uschło, gdyż nie miało wilgoci. A inne padło między ciernie, a ciernie wzrosły wespół z nim i przygłuszyły je. A inne jeszcze padło na ziemię, na rodzajną i gdy wzrosło, wydało plon stokrotny". To mówiąc wołał: "Kto ma uszy ku słuchaniu, niechaj słucha".

Pytali Go tedy uczniowie Jego, co by to była za przypowieść. A On im rzekł: "Wam dane jest poznać tajemnicę Królestwa Bożego, innym zaś przez przypowieści, aby "patrzyli, a nie ujrzeni, i usłyszeli, a nie zrozumieli". Taką jest przypowieść: Ziarnem jest słowo Boże. Przy drodze są ci słuchacze, do których potem przychodzi szatan i porywa słowo z serca ich, aby uwierzywszy nie byli snadź zbawieni. A na gruncie skalistym są ci, którzy posłyszawszy, z radością przyjmują słowo. Ale ci korzenia nie mają, wierzą do czasu, a w chwili próby ustępują. To znowu, które padło między ciernie, oznacza tych, którzy posłyszeli, ale odchodząc, przez troski, bogactwa i rozkosze życia są przygłuszeni i nie przynoszą owocu. Które jednak upadło na ziemię dobrą, oznacza tych, którzy w dobrym i szczerym sercu zachowują słowo i owoc przynoszą w wytrwałości".

ANTYFONA NA OFIAROWANIE

Pérfice gressus meos in sémitis tuis, ut non moveántur vestígia mea: inclína aurem tuam, et exáudi verba mea: mirífica misericórdias tuas, qui salvos facis sperántes in te, Dómine.

SEKRETA

Oblátum tibi, Dómine, sacrificium, vivíficet nos semper et múniat. Per Dóminum nostrum.

ANTYFONA NA KOMUNIE

Introíbo ad altáre Dei, ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

POKOMUNIA

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus: ut, quos tuis réficis sacraméntis, tibi étiam plácitis móribus dignánter deservíre concédas. Per Dóminum.

Ps 82, 19.14

Niech poznają Ciebie poganie i wiedzą, że Pan Twoje imię, żeś sam jeden wzniesiony nad całą ziemię. V. O Boże mój, uczyni ich podobnymi do liści przez wichry porwanych, do plew gnanych wiatrem.

Ps 59, 4.6

Wstrząsnąłeś ziemię, o Panie, i rozwarłeś ją. V. Ulecz jej rozdarcie, bo się chwije. V. By uciekali przed łukiem, aby wyszli na wolność, których Ty miłujesz.

Łk 8, 4-15

Wzmocnij moje kroki na Twych ścieżkach, aby nie zachwiały się wcale me stopy; nakłoń ku mnie Twe ucho, usłysz słowa moje; okaż przedziwne miłosierdzie Twoje, Ty, co wybawiasz ufających Tobie, o Panie.

Ps 16, 5.6-7

Panie, niech ofiara Tobie złożona zawsze darzy nas życiem i umacnia. Przez Pana.

Ps 42, 4

Przystąpię do ołtarza Bożego, do Boga, który radością napęlnia młodość moją.

Pokornie prosimy Cię, wszechmogący Boże, spraw, aby ci, których posilasz swoim Sakramentem, godnie Tobie służyli życiem według Twego upodobania. Przez Pana.